

Bakalářská práce "Strategie vzdělávacích politik. Příklad Finska a České republiky" v teoretické části nejprve nahlíží na problém vzdělání prostřednictvím tří paradigmat (osvícenská koncepce, neoliberální koncepce a koncepce kulturní reprodukce). Následně zasazuje vzdělání do historického kontextu (vzdělání jako chrám, výtah a pojišťovna), jenž poukazuje na důsledky, které měla demokratizace a zmasovění vzdělávání na jeho podstatu. Funkci vzdělání dále diskutuje na přechodu od jednoduché modernizace k reflexivní. Ukazuje, jakou úlohu hraje vzdělání v dnešní, ať už informační, či vzdělanostní, společnosti. Empirická část se nejprve ptá, jak na proměnu vzdělání reaguje OECD. Jaké jsou hlavní principy, cíle a strategie této organizace na poli vzdělávání. Co je vzdělávacím politikám jednotlivých zemí OECD společné, jaké jsou jejich common features in national practices. Předkládaná práce pak detailněji zkoumá, jak se v mezinárodním srovnání OECD jeví Finsko a Česká republika, jak tyto země reagují na proměnu vzdělání a doporučení OECD. Práce nejprve poukazuje na shodné a rozdílné historické momenty. Následně pak ukazuje silné a slabé stránky obou systémů. Porovnává systém České republiky s finským, který představuje tzv. vzdělávacího šampióna.